

Andet Afsnit.

Universitetets og Kommunitetets økonomiske Anliggender.

I. Universitetskvæsturen.

Under 11. Januar 1913 blev Kontorchef i Universitetskvæsturens Bogholderkontor Alfred Holck, R. af Dbg., benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Med Udgangen af April Maaned 1913 fratraadte Assistent i Kasserer- og Forvalterkontorerne, Cand. jur. Hans Haagen Volquartz, sin Stilling.

Under 31. Juli 1913 blev Cand. jur. Aage Theodor Hartnack Hvidberg, der siden 1. s. M. havde ydet Assistance i Kvæsturen, ansat som Assistent i Bogholderkontoret fra 1. August s. A. at regne.

— Den 5. December 1912 afgik flv. Universitetsforvalter J. C. F. Wilse ved Døden (se Aarvog 1909—10 S. 1494).

Den 29. August 1912 afgik flv. Skriver J. J. C. Dettmer ved Døden. Til hans Enke blev der paa Tillægsbevillingsloven for 1912—13 og Finansloven for 1913—14 bevilget en aarlig Understøttelse paa 264 Kr., jfr. Rigsdagstidende 1912—13 Tillæg B. Sp. 1619—20 og 323—26.

— Af Universitetets ekstraordinære Udgiftskonto blev i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 27. Juni 1913 afholdt 550 Kr. til ekstraordinære Udgifter til Omdannelse af Pulte og til Arbejde i Arkivet.

Af Kommunitetets ekstraordinære Udgiftskonto blev afholdt: 100 Kr. til Udgifter ved Skriver Larsens Svigermoders Begravelse (Min. Skr. 7. November 1912), 400 Kr. til Anskaffelse af Dokumentæsker til Kvæsturens Arkiv samt Oparbejdelse af Kvæsturens Kopibøger (Min. Skr. 24. Juni 1912 og 30. Juni 1913) og 542 Kr. 37 Ø. til Arbejde ved Kvæsturens nye Jordebøger (Min. Skr. 30. Juni 1913).

— Under 27. Januar 1913 modtog Konsistorium fra Kvæstor en Skrivelse, saalydende:

„Som det bl. a. fremgaar af Universitetets Aarvog for 1843 Pag. 75 —76, oppebar Universitetskvæsturens Kasserer i tidligere Tid som Vederlag for Salget af Adgangskort til Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt, jfr. den det anførte Sted i Aarbogen citerede kgl. Resolution af 24. Marts 1843, et Honorar svarende til 2 pCt. af det ved Salget indkomne Beløb.

Da Kasserer, Justitsraad Friis i 1871 entledigedes fra Kassererstillingen i Universitetskvæsturen, fremsatte Kvæstor Gede imidlertid i sin Skrivelse til Konsistorium af 14. Februar 1871 vedrørende Opslaget af den ledigblevne Stilling Forslag om, at det Kassereren saaledes tillagte Hono-

rar skulde bortfalde, idet han som Begrundelse heraf anførte følgende: „Den afgaaede Kasserer har ifølge kgl. Resolution af 24. Marts 1843 endvidere oppebaaret et særligt Honorar, 2 pCt. af de Indtægter, der er indkomne for Adgang til polyteknisk Lærestalts og Universitetets kemiske Laboratoriums Forelæsninger og Øvelser, hvilket Honorar efter Gennemsnit af de sidste 5 Aar har udgjort aarlig ialt 88 Rdl. 40 Sk., men da baade Lærestaltens og Universitetets aarlige Underbalance nu dækkes af Kommunitetet, og det saaledes i Virkeligheden er denne Stiftelse, der ene har udredet bemeldte Godtgørelse udenfor den af samme Kasse gaaende Halvdel af Lønningen, bør den formentlig nu inddrages“. I Henhold til dette Raisonnement, der iøvrigt ingenlunde synes at være uangribeligt, blev der derpaa i den endnu gældende Instruks for Universitetskvæsturens Kasserer under § 12 optaget følgende Bestemmelse:

„Kassereren udleverer ligesom hidtil, men uden særligt Vederlag, de fra polyteknisk Lærestalt samt fra Universitetets kemiske og fysiologiske Laboratorier modtagne Adgangskort til Forelæsninger, Øvelser, Eksamina m. v. og modtager den derfor fastsatte Betaling, hvorover han fører behørigte Fortegnelser. De indkomne Beløb føres i Løbet af hvert Semester til Indtægt for de paagældende Kasser i større runde Summer og Resten ved Semestrets Udløb, efter at de ovennævnte Fortegnelser af vedkommende Bestyrere er gennemgaaede og befundne rigtige“.

I Henhold til den saaledes fastsatte Regel har Kvæsturens Kasserer siden Instruksens Ikrafttræden, naar bortses fra det ham i Henhold til særlig Bestemmelse givne Honorar for Udstedelse af Adgangskort for visse Skriveøvelser, udført det med Udstedelsen af Adgangskort forbundne betydelige Arbejde uden noget som helst Vederlag, men derimod med stadig Udsigt til Tab, idet han naturligvis selv maa dække, hvad han paa Grund af Fejltælling eller lignende skulde komme til at tilsvare. Den Betragtning, som i sin Tid foranledigede det særlige Honorars Bortfald, nemlig at Kommunitetet, naar det dækkede Universitetets og den polytekniske Lærestalts Underskud, ikke ogsaa skulde bære denne Honorarudgift, har imidlertid forlængst tabt enhver reel Værdi, idet Kommunitetet i en lang Aarrække ikke har dækket noget af de to andre Institutters Underskud, men derimod er det Kassereren ved Udstedelsen af Adgangskort paahvilende Arbejde og Pengeansvar blevet i overordentlig Grad forøget. Til Oplysning herom skal man anføre, at der i de af Kvæstor Gede ommeldte 5 Finansaar, fra 1865—66 til 1869—70, udleveredes Adgangskort til Universitetets kemiske og fysiologiske Laboratorier for gennemsnitlig 1378 Rdl. 27 Sk. eller 2756 Kr. 56 Øre aarlig, medens der i Finansaaret 1911—12 er udstedt Adgangskort vedrørende Universitetet for 9249 Kr. Siden 1870 er Værdien af de udstedte Kort saaledes steget til over det tredobbelte, og det for Kassereren med Udstedelsen forbundne Besvær og Pengeansvar er steget i lige saa høj, eller i Virkeligheden i langt højere Grad, idet Byrden ved Arbejdet forøges ikke blot ved Væksten i Ekspeditionernes Antal, men ogsaa ved den stadig stigende Specialisering af de forskellige Kursus og Øvelser.

Efter Kassererens Instruks paahviler det ham som ovenfor anført uden Vederlag at udlevere de fra Universitetets kemiske og fysiologiske Laboratorier modtagne Adgangskort til Forelæsninger, Øvelser, Eksamina m. v. Efter Instruksens Udstedelse er der imidlertid tilkommet en Del

Adgangskort vedrørende andre Universitets-Institutioner end de i Instruksen nævnte, nemlig Kort vedrørende medico-fysisk Laboratorium, Kursus i Bakteriologi, Dissektionsovelser og Øvelser paa juridisk Laboratorium. Udleveringen af disse Kort og den dermed forbundne Regnskabsførelse har Kassereren i en Aarrække udført uden at faa noget som helst Vederlag derfor, uanset at det paagældende Arbejde efter det anførte maa betragtes som ikke henhørende under hans Embedspligt. Under 20. d. M. er der imidlertid nu indkommet en Forespørgsel fra det lægevidenskabelige Fakultet om, hvorvidt Kvæsturen vil paatage sig Udleveringen m. v. af nogle Adgangskort, som agtes indførte for et nyoprettet Kursus i operativ Kirurgi*), og Kassereren har i den Anledning henvendt sig til undertegnede Kvæstor med en Forespørgsel om, hvorvidt der ikke maatte kunne skaffes ham et Vederlag for Udførelsen af det med Udstedelsen af Kort forbundne stedse voksende Arbejde, idet det ikke med Billighed synes at kunne paalægges ham i ubegrænset Omfang vederlagsfrit at bære den af Arbejdet følgende Ulejlighed og Pengeansvar, i hvert Fald ikke for de Adgangskorts Vedkommende, som ikke er omtalt i hans Instruks.

Da der efter Kvæsturens Formening maa gives Kassereren Medhold i, at der ikke til hans i sig selv byrdefulde og opslidende Embedsvirksomhed stadig bør knyttes ny, ikke i hans Instruks ommeldte Hverv, for hvilke han intet Vederlag modtager, men som tværtimod udsætter ham for Tab, har man under 22. d. M. tilskrevet det lægevidenskabelige Fakultet, at Universitetskvæsturens Kasserer i Overensstemmelse med den fremsatte Anmodning vil udstede Adgangskort til det ommeldte Kursus i operativ Kirurgi og modtage Betalingen for dem, men at man, da det ikke vedblivende kan findes forsvarligt at bebyrde ham med Besørgelsen af nyindførte Kort, uden at der gives ham Vederlag derfor, agtede at rette en Henvendelse til Konsistorium om Indførelsen af en dertil sigtende Ordning.

Efter det saaledes foreliggende vilde det være Universitetskvæsturen meget kærkomment, om Konsistorium vilde yde sin Medvirken til, at der kunde tillægges Kvæsturens Kasserer et passende Vederlag for Udfærdigelsen af Adgangskort og den dermed forbundne Regnskabsførelse. Den finansielle Betragtning, der som ovenfor anført gav Anledning til Inddragelsen af det tidligere Honorar, har som foran paavist nu mistet enhver Betydning, og der synes derfor ikke at være nogen virkelig Grund tilstede for at opretholde den ved Instruksens § 12 indførte Ordning. Det kan næppe bestrides, at man ikke bestandig kan fortsætte med at paabebyrde Kassereren Udstedelsen af nytilkommende Kort uden at skaffe ham Honorar derfor, ligesom det formentlig maa erkendes, at der forsaavidt angaar de allerede eksisterende, men ikke af Instruksen omfattede Kort allerede for lang Tid siden med Grund kunde være rejst Spørgsmaal om Udredelsen af et Honorar; at Kassereren uden Indvending har overtaget det med disse Kort forbundne Arbejde og saaledes i en Aarrække har arbejdet uden at kræve Vederlag, kan nemlig ingenlunde forringe hans Krav paa at opnaa Honorar. Forsaavidt man herefter under alle Omstændigheder maatte kunne gaa med til at yde Honorar for Udstedelsen af fremtidig og alt eksisterende Adgangskort, som det ikke efter Instruksen paahviler Kassereren at besørge, frembyder det Spørgsmaal sig, om der ikke maatte være

*) Jfr. ovenfor S. 1167—69.

Anledning til at søge Instruksen forandret saaledes, at der ogsaa tilkommer Kassereren Honorar for Udstedelsen af og Regnskabsførelsen med Adgangskort vedrørende kemisk Laboratorium og fysiologisk Laboratorium. En saadan Ordning kunde eventuelt anbefale sig til Gennemførelse navnlig af den Grund, at det vilde være praktisk at have samme Regler gældende for Adgangskort til de to ommeldte Laboratorier som for Adgangskort til de øvrige Universitetslaboratorier. Til nærmere Oplysning i Sagen skal man endelig anføre, at der i 1911—12 er udstedt Kort til kemisk og fysiologisk Laboratorium for ialt 5.496 Kr. og til bakteriologisk Kursus, Dissektionsøvelser, medico-fysisk Laboratorium og juridisk Laboratorium for ialt 3.753 Kr., hvorefter et Honorar af 2 pCt. af Salgssummen vilde udgøre henholdsvis 109 Kr. 92 Øre og 75 Kr. 6 Øre, ialt 184 Kr. 98 Øre, et Beløb der i Virkeligheden kan betragtes som et passende og i hvert Fald ingenlunde for rigeligt Vederlag for det med Udleveringen og Regnskabsførelsen for Adgangskortene forbundne Arbejde og Pengeansvar.

Idet man saaledes forelægger denne Sag til Konsistoriums velvillige Overvejelse, skal man tjenstligst udbede sig en Udtalelse om, hvorvidt Konsistorium ikke maatte kunne give sin Tilslutning til en Henvendelse til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at der for Udstedelsen af Adgangskort til Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet, med Hensyn til hvilke der ikke, som for Kortene til juridiske og teologiske Skriveøvelser, allerede er truffet særlig Bestemmelse, ydes Kassereren i Universitetskvæsturen et Honorar af 2 pCt. af det ved Salget indkomne Beløb og, at der i Tilslutning hertil foretages den fornødne Forandring i § 12 i den for Kassereren gældende Instruks.“

I Skrivelse af 28. Februar 1913 udtalte Konsistorium derefter følgende:

„Konsistorium maa med Dem være enig i, at det er ønskeligt, at der skaffes Universitetskvæsturens Kasserer et Honorar for det med Udstedelsen af Adgangskort til Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet forbundne Arbejde, ligesom man intet har at indvende imod, at dette Honorar ansættes til 2 pCt. af det ved Salget indkomne Beløb for de Kort, med Hensyn til hvilke særlig Bestemmelse ikke allerede er truffet. Derimod maa man være betænkelig ved at paalægge vedkommende Institution at udrede Honoraret, idet dette for enkelte Institutioners Vedkommende, navnlig Universitetets kemiske Laboratorium, vil udgøre et Beløb, der ikke vil være helt uden Betydning for Institutionens Økonomi. Paa den anden Side synes det ej heller rigtigt nu at indføre den Ordning, at vedkommende Studenter skal bære Honoraret som et Tillæg af 2 pCt. til den for Adgangskort fastsatte Betaling.

For saa vidt imidlertid Hr. Kvæstoren kan tiltræde den Ordning, at det paagældende Honorar udredes af Kommunitetets ekstraordinære Udgiftskonto, vil Konsistorium være villig til at give en Indstilling herom til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet sin Anbefaling, dette saa meget mere som en saadan Ordning formentlig med nogen Føje kan siges at være begrundet ved, at det derved opnaas at fritage Studenterne for at bære Honoraret.“

Under 26. Marts 1913 indsendte derefter Kvæstor til Ministeriet en Indstilling, hvori der efter en Gengivelse af de tidligere Skrivelser i Sagen var udtalt følgende:

„Man kan ganske slutte sig til det af Konsistorium udtalte, at det ikke bør paalægges de studerende at udrede det paagældende Honorar ved at forøge den for Adgangskortene fastsatte Betaling med et Tillæg af 2 %, ligesom man kan være enig med Konsistorium i, at Honoraret til Kassereren, hvis det maatte volde Betænkkelighed at fradrage det i det ved Salget indkomne Beløb, passende vil kunne udredes af Kommunitetets ekstraordinære Udgiftskonto, der vil kunne bære denne forøgede Udgift uden at der derved medføres nogen Overskridelse af det paa Kontoen ordinært bevilgede Beløb. Som det ovenfor er anført, vilde Honoraret i Finansaaret 1911—12 have beløbet sig til 184 Kr. 98 Øre. Det Honorar, som under Forudsætning af Gennemførelsen af den foreslaaede Ordning kan ventes fremtidig at ville komme til Udbetaling, vil vel nok kunne paaregnes efter som Øvelsernes og Deltagernes Antal forøges at blive noget højere end den nævnte Sum, men det kan dog antages, at Beløbet i en nærmere Aarrække vil holde sig imellem 200 Kr. og 250 Kr., og under alle Omstændigheder vil det være uimodsigeligt, at det Honorar, der vil blive ydet, i Virkeligheden kun vil afgive et særdeles beskedent Vederlag for det Arbejde og Ansvar, der er forbundet med Adgangskortenes Udstedelse.

Som det fremgaar af det foranførte, falder den siden 1870 stedfundne meget stærke Forøgelse af Indtægten ved Adgangskort i væsentlig Grad paa Kortene til den polytekniske Lærestalt. I Femaaret fra 1865—66 til 1869—70 udstedtes der gennemsnitlig Adgangskort vedrørende Universitetet for 2756 Kr. 56 Øre aarlig og vedrørende polyteknisk Lærestalt for 6084 Kr. 94 Øre, medens der i Finansaaret 1911—12 udstedtes Kort vedrørende Universitetet for 9249 Kr. og vedrørende Lærestalten for 39.194 Kr. Der kunde derfor rejse sig Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke ogsaa fra Lærestaltens Side burde ydes et Vederlag til Kassereren for Udleveringen af Adgangskortene. En saadan Ordning mener Universitetskvæsturen imidlertid ikke at kunne anbefale, dels fordi et 2 %'s Vederlag af de fra Anstalten udleverede Kort vilde blive uforholdsmæssigt stort, dels fordi Betalingen for Adgangskort er den eneste nævneværdige, Lærestalten udenfor Statstilskudet tilfaldende Indtægt, hvilken det derfor formentlig vilde anses for uheldigt at indskrænke ved Udredelsen af et Vederlag som ommeldt og endelig, fordi der allerede af Lærestalten under dens Udgiftspost 1. som Bidrag til Kvæsturudgifter udbetales 400 Kr., der indgaar som Indtægt paa Universitetets Budget. Et Vederlag fra Kommunitetet som ovenfor foreslaaet beregnet i Forhold til de til *Universitetets* Forelæsninger og Øvelser udleverede Kort vil derimod kunne paaregnes ikke at ville komme op over, hvad der kan anses som en billig Godtgørelse for Kassererens Arbejde og Ansvar, og vil derhos kunne udredes uden i nogen Maade at virke forringende paa Universitetets og Lærestaltens Indtægter. Som af Konsistorium fremhævet kan en Udredelse af Kommunitetets Kasse søge en særlig Begrundelse deri, at man ved en Ordning som den foreslaaede kan undgaa at paabebyrde de studerende Udredelsen af Honoraret, og man skal i saa Henseende for den polytekniske Lærestalts Vedkommende yderligere henvise til, at der allerede af Kommunitetets Kasse under Udgiftspost 2. b. udredes 10.000 Kr. aarlig til Fripladser 3: gratis Adgangskort til Lærestalten. Da der saaledes allerede i vidt Omfang fra Kommunitetets Side ydes Bidrag til

de studerende baade ved Universitetet og Lærestalten, synes det kun naturligt, at Kommunitetet ogsaa paatager sig den heromhandlede ubetydelige Udgift, der som ovenfor anført kan udredes af Udgiftspost 10., Ekstraordinære Udgifter, uden at det derfor nødvendiggøres at forhøje det paa Kontoen bevilgede Beløb.

I Henhold til det saaledes anførte skal man tjenstligst tillade sig at indstille til det høje Ministeriums Approbation, at der for Udstedelsen af Adgangskort til Universitetets Forelæsninger og Øvelser, med Hensyn til hvilke der ikke allerede er truffet særlig Bestemmelse, ydes Kassereren i Universitetskvæstoren et Honorar af 2 % af det ved Salget indkomne Beløb, og at i Tilslutning hertil § 12 i den for Kassereren gældende Instruks af 14. Marts 1871 forandres saaledes, at Bestemmelsen faar følgende Ordlyd: „Kassereren udleverer ligesom hidtil de fra den polytekniske Lærestalt og fra Universitetets forskellige Institutioner modtagne Adgangskort til Forelæsninger, Øvelser, Eksamina m. v. og modtager den derfor fastsatte Betaling, hvorover han fører behørigte Fortegnelser. De indkomne Beløb føres i Løbet af hvert Semester til Indtægt for de paa-gældende Kasser i større runde Summer og Resten ved Semestrets Udløb, efterat de ovennævnte Fortegnelser af vedkommende Bestyrere er gennemgaaede og befundne rigtige. Bortset fra det Kassereren i Henhold til særlig Bestemmelse givne Honorar for Udstedelse af Adgangskort til visse Skriveøvelser oppebærer han for de for Universitetet udleverede Kort et Vederlag af 2 % af Salgssummen, hvilket Vederlag ved hvert Finansaars Udløb udbetales ham af Kommunitetets Udgiftspost for ekstraordinære Udgifter efter Anvisning af Kvæstor i Henhold til de af vedkommende Bestyrere godkendte Fortegnelser. For Udleveringen af de fra den polytekniske Lærestalt modtagne Adgangskort oppebærer Kassereren intet Vederlag.“

Efter at Ministeriet den 31. Maj 1913 havde udbedt sig Konsistoriums Erklæring om Sagen og Konsistorium under 26. Juni s. A. havde meddelt, at det kunde anbefale Kvæstors Forslag, bifaldt Ministeriet under 8. Juli s. A. Kvæstors Indstilling.

II. Universitetets Almanakprivilegium.

Ved Skrivelse af 24. Januar 1913 bevilgede Ministeriet i Overensstemmelse med Almanakkomitéens og Konsistoriums Indstillinger et Andragende fra Købmand V. Lützen, Thorshavn, om Tilladelse til at uddele 600 Eksemplarer af en i Reklameøjemed trykt Kalender, uanset at den ikke var forsynet med Universitetets Almanakstempel, paa Betingelse af, at Kalenderen blev forsynet med et af Politimesteren paatrykt Stempel, samt at Ansøgeren til Universitetet indbetalte den sædvanlige Kendelse med 48 Kr.

— Fra Almanakkomitéen modtog Konsistorium den 28. Juni 1913 en Skrivelse, saalydende:

„Af det aarlige Oplag af den af Universitetet udgivne islandske Almanak har Selskabet „Þjóðvinafélag“ i Reykjavik i en længere Aarrække indkøbt et meget betydeligt Antal Eksemplarer til Indlemmelse i nogle af nævnte Selskab udgivne Bøger. Ifølge derom indhentet Oplysning hos

Almanakens Hovedforhandler, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, har dette Antal i den sidste halve Snes Aar bevæget sig imellem 5400 og 6000 Eksemplarer. Foruden den sædvanlige Rabat af 20 pCt., der altid ydes ved Partiindkøb paa 50 Eksemplarer eller derover, har Selskabet yderligere i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 10. Maj 1884*) nydt den Begunstigelse, at det, naar der er betalt for 3500 Eksemplarer af den islandske Almanak, faar de næste 500 Eksemplarer udleverede uden Betaling, og at der, naar Selskabet tager over 4000 Eksemplarer, af hver derefter følgende 50 Eksemplarer udleveres det 6 Eksemplarer frit, alt mod at Retten til ved Aarets Udgang at faa Betalingen tilbage for de usolgte Eksemplarer frafalder. Den nævnte Begunstigelse er i Kvæstors Skrivelse af 28. April 1884 til Konsistorium begrundet paa samme Maade som de tilsvarende Begunstigelser, der ved tidligere ministerielle Resolutioner var givne adskillige Udgivere af betydelige Oplag af den danske Almanak, nemlig ved Hensynet til den større Udbredelse, Almanaken faar ved at blive udgivet sammen med Læsning af belærende Indhold.

I en til Gyldendalske Boghandel rettet Skrivelse meddelte det for-nævnte Selskab i Marts Maaned d. A., at det ønskede at indrette Þjóðvina-félag-Almanaken noget anderledes for næste Aar og at det havde bestemt at lade trykke i Reykjavik en fra Universitetets islandske Almanak noget afvigende Almanak, saaledes at Selskabet ikke fremtidig vilde købe noget af Universitetets islandske Almanaks Oplag. Oplaget af Selskabets Almanak vilde blive 6000 Eksemplarer eller lig med det Antal Eksemplarer, Selskabet købte af Universitetets islandske Almanak for 1913. Selskabet forespurgte i denne Anledning, hvor høj en Afgift det vilde have at udrede til Universitetet for Tilladelse til at udgive den paatænkte Almanak.

I Anledning heraf udtalte man under 12. April d. A., at der hidtil ikke havde været praktisk Grund til at tage Bestemmelse om Størrelsen af den Afgift, der vil være at udrede til Universitetet for Aftryk af den islandske Almanak, men at denne Afgift vilde være at fastsætte af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter forudgaaende Indstilling fra Almanakkomiteen og Konsistorium. Paa Sagens nuværende Standpunkt ser Almanakkomiteen sig saaledes kun i Stand til at oplyse, at man for sit Vedkommende agtede at indstille, at Afgiften fastsættes til 8 Øre pr. Eksemplar ÷ den sædvanlige Partirabat af 20 pCt., og at man endvidere var sindet at foreslaa, at Selskabet ogsaa for saa vidt angaar Afgiften for Aftryk beholder den det hidtil ved Køb af Almanaken til-lagte Begunstigelse i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 10. Maj 1884. Paa Almanakkomiteens Forespørgsel, om Selskabet efter det oplyste maatte vælge at trykke sin egen Almanak eller at bibeholde den hidtidige Ordning, har Selskabet derefter meddelt, at det har vedtaget at udgive sin egen Almanak paa de foran ommeldte Vilkaar.

Ved at henvise til det i det foranstaaende oplyste skal man om Sagen iøvrigt bemærke følgende. Ved Fastsættelsen af en Aftryks-Afgift for den islandske Almanak vil det formentlig findes naturligt saa vidt muligt at tilvejebringe et tilsvarende Forhold mellem Salgsprisen for Universitetets islandske Almanak (i Materie) og den omspurgte Afgift for Aftryk af samme som mellem Salgsprisen for den danske Almanak (i Ma-

*) Aarvog 1883—84 S. 249.

terie) og den fastsatte Aftryks-Afgift for samme. Den danske Almanak koster for Tiden (i Materie) 18 Øre pr. Eksemplar og Afgiften for at aftrykke den er 16 Øre pr. Eksemplar. Salgsprisen for den islandske Almanak er for Tiden (i Materie) 10 Øre. Herefter vil Afgiften for Aftryk af den islandske Almanak blive $\frac{16 \cdot 10}{18} = 8\frac{8}{9}$ Øre eller, afrundet ned-

efter til det nærmeste hele Tal, 8 Øre. Med en Afgift af denne Størrelse, der vil betegne en Imødekommen af Selskabets Ønske om uden en betydeligere Fordyrelse at kunne udgive deres egne Almanaker, vil Universitetet, der fritages for Udgifterne til Papir til og Trykning af det af Selskabet paatænkte Oplag paa 6000 Eksemplarer, opnaa en Indtægt, der efter de derom anstillede Beregninger er ca. 42 Kr. større end den hidtidige Ordning, hvorefter Selskabet afkøbte Universitetet de 6000 Eksemplarer. Ved disse Beregninger er det yderligere forudsat, at Selskabet ogsaa under den nye Ordning beholder sin Ret til Frieksemplarer i Henhold til Ministeriets foran nævnte Skrivelse af 10. Maj 1884. Der vil være saa megen mere Grund til ogsaa fremtidig at lade Selskabet nyde denne Ekstra-Rabat, som en tilsvarende Begunstigelse dels ifølge derom givne ministerielle Resolutioner dels ifølge mangeaarig Praksis kommer de Udgivere til Gode, der udsender betydelige Oplag af *danske* Almanaker og Kalendere, idet de faar 5000 Eksemplarer udleverede uden Afgift, naar de har betalt Afgiften af 25.000 Eksemplarer og for saa vidt angaar Oplag udover 30.000 Eksemplarer, yderligere 1000 Eksemplarer uden Afgift, hver Gang der er betalt for 5000 Eksemplarer.

Paa den anden Side maa det formentlig erkendes, at der ikke kan findes tilstrækkelig Grund til at give det omhandlede Selskab nogen Særrættighed fremfor andre islandske Forlæggere, der muligvis senere maatte kunne ønske at udsende Udgaver af den islandske Almanak. Man maa derfor anse det for rettest, at saavel Afgiftens Størrelse som den yderligere Rabat for store Oplag fastsættes i Almindelighed, saaledes at Bestemmelserne, uden fornyet Indstilling i hvert enkelt Tilfælde, vil kunne bringes til Anvendelse ogsaa overfor andre Forlæggere af islandske Almanaker.

I Henhold til det anførte tillader man sig at foreslaa indstillet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet,

at der for Benyttelse af den af Universitetet udgivne islandske Almanak til Aftryk som selvstændigt Skrift eller som Bestanddel af andet Skrift fastsættes en Afgift til Universitetet af 8 Øre pr. Eksemplar med en Rabat af 20 pCt., saafremt Oplaget udgør mindst 50 Eksemplarer, og at der, naar der er betalt Afgift af 3500 Aftryk af den islandske Almanak, udleveres 500 Eksemplarer uden Afgift, og at der, naar Oplaget forøges ud over 4000 Eksemplarer, af hver derefter følgende 50 Eksemplarer udleveres 6 Eksemplarer uden Afgift, alt mod, at Retten til at faa Afgiften for ubenyttede Eksemplarer godtgjort bortfalder, saafremt den her omhandlede Rabat benyttes.“

Med Skrivelse af 24. Juli 1913 indsendte Konsistorium Komitéens Indstilling til Ministeriet, idet det samtidig udtalte følgende:

„Prisen paa den islandske Almanak har siden dens første Udgivelse (i 1837) været 5 Sk., der ved Ministeriets Skrivelse af 28. Marts 1874 omsattes til 10 Ø. Derimod vides der ingensinde at være fastsat nogen særlig Afgift for de af andre end Universitetet udgivne Almanakker og

Kalendere paa Island, jfr. for Danmarks Vedkommende Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 28. Marts 1874*) og Ministeriets Skrivelse af 12. December 1901**).

I den ovennævnte Afgift af 10 Ø. har Selskabet Þjóðvinafélag, der i længere Tid aarlig har indkøbt et betydeligt Antal Eksemplarer af Universitetets islandske Almanak til Indlemmelse i de af det udgivne Bøger, ved Ministeriets Skrivelse af 10. Maj 1884 erholdt en i Almanakkomiteens Skrivelse af 28. f. M. nærmere angivet Rabat. Selskabet har imidlertid nu besluttet at lade trykke sin egen, fra Universitetets noget afvigende Almanak, og har i den Anledning forespurgt, hvilken Afgift det skal udrede til Universitetet for Tilladelsen til at udgive denne Almanak.

Den opstaar saaledes nu med Hensyn til Universitetets Almanak-Privilegiums Udøvelse paa Island Spørgsmaalet om Fastsættelse af Afgift for Almanakker og Kalendere, udgivne af andre end Universitetet.

I Almanakkomiteens Skrivelse er alene fremsat Forslag med Hensyn til den Afgift, der skal fastsættes for „Aftryk“ af hele den islandske Almanak, altsaa en Afgift svarende forholdsvis til den, der i Danmark erlægges af fremmede Almanakker, naar hele den danske Almanak optages. Imod denne Afgifts Beregning, saaledes som den af Almanakkomiteen er foreslaaet, har Konsistorium i og for sig Intet at indvende. Da der imidlertid formentlig ogsaa paa Island udgives eller vil blive udgivet af andre end Universitetet Almanakker eller Kalendere, der vel — paa samme Maade som de i Danmark udgivne Almanakker og Kalendere — kan betegnes som Aftryk, helt eller delvis, af Universitetets Almanak, men som ikke indeholder mere end de i Danmark af andre end Universitetet udgivne Almanakker og Kalendere, for hvilke der erlægges lavere Afgift end den af Almanakkomiteen for Aftryk af den islandske Almanak foreslaaede Afgift, forekommer det Konsistorium, at den af Almanakkomiteen foreslaaede almindelige Afgørelse ikke paa nærværende Tidspunkt bør træffes, men at man bør indskrænke sig til at træffe Afgørelse med Hensyn til det af Selskabet Þjóðvinafélag fremsatte Andragende. At dette afgøres i Overensstemmelse med det af Almanakkomiteen foreslaaede mener Konsistorium at maatte anbefale.

Konsistorium tillader sig derfor at indstille, at det tillades Selskabet Þjóðvinafélag at udgive paa Island en Almanak, hvori optages, hvad der indeholdes i den af Universitetet udgivne islandske Almanak, mod at erlægge en Afgift til Universitetet af 8 Øre pr. Eksemplar ÷ 20 pCt., dersom Antallet af Eksemplarer er mindst 50, samt saaledes at de Selskabet ved Universitetets Skrivelse af 10. Maj 1884 tilstaaede Begunstigelser ved Indkøb af Universitetets islandske Almanak til Indlemmelse i de af Selskabet udgivne Bøger ogsaa kommer til Anvendelse paa den af Selskabet selv udgivne Almanak“.

Under 2. August 1913 bifaldt Ministeriet Konsistoriums Indstilling.

III. Byggeforanstaltninger ved Universitetet og Kommunitetet.

Paa Finansloven for 1913—14 blev paa Universitetets Udgiftspost k. 2., Hoveddistandsættelser, bevilget 3.795 Kr. som 1. Del af en 2-aarig

*) Aarvog 1873—75 S. 365—70.

**) Aarvog 1901—02 S. 316.

Bevilling paa ialt 7.590 Kr. til Hovedstandsættelse af Universitetets Gaard-façader, jfr. Rigsdagstid. 1912—13, Tillæg A. Sp. 1209—12. Paa Kommunitetets Udgiftspost 7. a. 2., Hovedstandsættelser, blev, jfr. Rigsdagstid. 1912—13 Tillæg A. Sp. 1337—38, bevilget 2.000 Kr. til Indretning af en Cyclestald ved Universitetet i den tidligere Portnerlejlighed i Kommunitetsbygningen. Bevillingen blev givet efter Indstilling af Konsistorium af 4. Juli 1911, gentaget, da Bevillingen ikke var blevet optaget paa Finansloven for 1912—13, af Konsistorium under 27. Juni 1912.

Konsistoriums Indstilling af 4. Juli 1911 var saalydende:

„Det har i længere Tid været følt som en meget væsentlig Mangel, at der ikke ved Universitetets Hovedbygning har været noget Sted, der særlig var indrettet til Opbevaring af Cykler under Forelæsningerne. Ganske vist har der i Forbindelsesgangen mellem de 2 Universitetsgaarde under Vestibulen været hensat Cyclestativer, men disse Stativer, der paa Grund af Gangens afsides Beliggenhed kun i meget ringe Omfang blev benyttet af de Studerende, og som iøvrigt ikke paa langt nær afgav tilstrækkelig Plads, kan efter Installeringen af Universitetets nye Varmeværk ikke mere anbringes i den nævnte Gang. Konsistorium har derefter haft sin Opmærksomhed henvendt paa, om det skulde være muligt paa et andet og mere bekvemt Sted at indrette en Cyclestald, der kunde afgive tilstrækkelig Plads til de Studerendes Cykler under Forelæsningerne. Efter at det nu, jfr. Rigsdagstidende for 1910—11, Tillæg B. Sp. 2179—80*), er blevet afgjort, at Universitetsportneren fremtidig skal have Bolig i den hidtil til 1ste Universitetspedel henlagte Lejlighed, mener man i den hidtilværende Portnerbolig, der som nævnt i det citerede Sted i Rigsdagstidenden ikke egner sig til Bolig for Mennesker, at have fundet et Sted, der baade ved sin Beliggenhed maa anses for egnet til Cyclestald, og som vil kunne afgive tilstrækkelig Plads for de Studerendes Cykler. Man har derfor fra den kgl. Bygningsinspektør, Arkitekt Martin Borch indhentet den vedlagte Erklæring af 17. f. M., hvori han, efter at have undersøgt Forholdene, udtaler, at Portnerboligen vil kunne omdannes til Cyclestald med Plads for ca. 80 Cykler med en Bekostning af 2.000 Kr.

Idet Konsistorium skal fremhæve det baade for Universitetet og de Studerende ønskelige i, at der indrettes paa Universitetet en Cyclestald, som ligger bekvemt og kan rumme det Antal Cykler, der nu sædvanlig opstilles i Universitetsporten og Universitetsgaarden, hvor de dels er til Hinder for Færdslen, dels er udsatte for al Slags Vejr, skal man tillade sig at indstille, at Ministeriet vil søge det ovenfor udviklede Forslag fremmet ved at optage den nødvendige Bevilling, 2.000 Kr., paa Finanslovsforslaget for 1912—13.“

IV. Universitetsbygningens Forskønnelse.

Efter Indstilling af Eforus for Universitetets Dekorationskonto, Professor, Dr. theol. C. H. Scharling, besluttede Konsistorium i sit Møde den 13. Marts 1912 at lade Malerierne i Festsalen istandsætte. Denne Istand-sættelse, der foruden Malerierne omfattede Istandsættelse af alle Vægpartierne paa de tre Vægge, hvorpaa Malerierne er anbragte, blev udført i

*) Aarbog 1910—11, S. 7—8.

Sommeren 1912 og kostede 2.150 Kr., der blev afholdt af Universitetets Udgiftspost 9. b. 9. (k. 6.), Dekorationsarbejde, for Finansaarene 1910—11 (256 Kr. 91 Øre), 1911—12 (985 Kr. 04 Øre) og 1912—13 (908 Kr. 05 Øre), jfr. Aarb. 1911—12 S. 963. Det af den nævnte Konto for 1911—12 udbetalte Beløb, 985 Kr. 04 Øre, blev først udbetalt i Finansaaret 1912—13, paa forventet Tillægsbevilling i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 20. November 1912.

Af Kontoen blev i Aaret 1912—13 desuden udbetalt, foruden det sædvanlige Honorar paa 20 Kr. for Renholdelse af Statuerne i Forhallen, 271 Kr. 95 Øre som en Del af Udgifterne til Anskaffelse af nye Gardiner i Festsalen, samt Istandsættelse af Kongeloge og Talerstol.

V. Universitetets Landsbykirker.

Til Landsbykirkerne er paa Universitetets Udgiftspost k. 2. for 1913—14 bevilget 4600 Kr. til Istandsættelse af Taarnby Kirkes Tag, jfr. Rigsdagstid. 1913—14, Tillæg A., Sp. 3031—32. Det nævnte Beløb var ved Ministeriets Skrivelse af 21. Novbr. 1913 tilladt afholdt paa forventet Tillægsbevilling.

— Af Kontoen til Landsbykirkernes Forskønnelse er i 1912—13 bl. a. anvendt 50 Kr. til Udvidelse af Orglet i Ledøje Kirke (i 1911—12 anvendtes 300 Kr. til samme Formaal), 94 Kr. til Lampetter i Faxe Kirke, 216 Kr. 85 Ø. som Universitetets Bidrag til Istandsættelse af Orglet i Herløv Kirke og 700 Kr. til Lysekroner i Egeslevmagle Kirke.

— Efter at der var blevet oprettet et Embede som residerende Kapellan for Sæby og Hallenslev Menigheder, blev der fra vedkommende Provst udtalt Forventning om, at Universitetet som Ejer af Sæby Sogns Kirketiende vilde afholde Udgifterne til Anskaffelsen af de særskilte Kirkebøger for Kapellanens Distrikt. Ministeriet udbad sig i den Anledning under 19. April 1912 en Udtalelse fra Konsistorium, som 26. Juni s. A. med sin Tilslutning indsendte saalydende Erklæring af 20. s. M. fra Kvæstor: „I den blandt Sagens Bilag værende Skrivelse af 23. Marts 1912 har Provst for Arts-Løve Herreders Provsti A. Hertz udtalt, at Universitetet som Ejer af Sæby Kirkes Tiende næppe kan tænkes at ville vægre sig ved at anskaffe de for den residerende Kapellan for Sæby og Hallenslev Menigheder fornødne Kirkebøger, idet der ikke ved en saadan Anskaffelse vil paaføres Universitetet nogen egentlig Merudgift, eftersom Sæby Kirkes Ministerialbøger, der hidtil ogsaa har omfattet Buerup Distrikt, vil vare saa meget længere, naar der anskaffes særlige Kirkebøger for Kapellaniet. Efter § 1 i det blandt Bilagene værende Udkast til Regulativ for Embedsforholdet mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan for Sæby-Hallenslev Menigheder vil det Distrikt, som det paahviler Kapellanen særligt at betjene, omfatte Byerne Hallebyøre, Astvad, Uglerup, Buerup og Løgtved, Hallebygaard med Frenndved samt Katstrup, Nørager og Selchausdal Godser. Samtlige disse Byer m. v. ligger i Sæby Sogn, og det forholder sig derfor rigtigt som af Provst Hertz udtalt, at Tilførsel til Ministerialbogen forsaavidt angaar det til den residerende Kapellan henlagte Distrikt, saafremt dette ikke var blevet udskilt, vilde være at foretage til Sæby Sogns Kirkebøger, der bekostes af Universitetet som Ejer af Sæby Sogns

Kirketiende. Paa den anden Side maa det formentlig, efter hvad der er udtalt i de i „gejstlig Reskriptsamling“ aftrykte Skrivelser fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 7. December 1904 og 26. Juni 1906, antages, at der ikke paahviler Universitetet nogen Pligt til at bekoste Anskaffelsen af de paagældende særlige Ministerialbøger, og det forekommer derfor Universitetskvæsturen noget betænkeligt at bebyrde Universitetets Kasse med Udredelsen af hele Udgiften ved den forholdsvis kostbare Anskaffelse af nye Protokoller. I Betragtning af den af Provst Hertz paa-beraabte Lettelse for Universitetet med Hensyn til fremtidig Anskaffelse af Ministerialbøger for Sæby Pastorat kunde man derimod anse det for rimeligt, at Universitetet gav et Bidrag til Første-Anskaffelsen af Ministerialbøger til Brug for den residerende Kapellan for Sæby og Hallenslev Menigheder, og man vilde i saa Henseende finde det passende, at Universitetets Tilskud ansættes til Halvdelen af de Udgifter, som — efter Dokumentation ved Forelæggelse for Universitetskvæsturen af kvitteret Regning fra vedkommende Leverandør — er medgaaet til den paagældende Anskaffelse. Efter det saaledes anførte skal man derfor tjenstligst foreslaa det indstillet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at det tilkendegives Provsten for Arts-Løve Herreders Provsti, at Universitetet ikke kan paatage sig Anskaffelsen af særskilte Kirkebøger til det den residerende Kapellan for Sæby og Hallenslev Menigheder tillagte Distrikt, men at Universitetet derimod vil være villigt til at udrede Halvdelen af den med Første-Anskaffelsen af de paagældende Kirkebøger forbundne Udgift, hvis Størrelse vil være at dokumentere for Universitetskvæsturen ved Forelæggelse af Kvittering fra vedkommende Leverandør.“ Under 7. August udbad Ministeriet sig imidlertid en Udtalelse fra Konsistorium, om det ikke ved nærmere Overvejelse maatte findes rimeligt, at Universitetet overtog hele Udgiften ved Anskaffelsen af de paagældende Kirkebøger, idet der ved Førelsen af særskilte Kirkebøger for det den residerende Kapellan tillagte Distrikt vilde opnaas en Besparelse ved Anskaffelse af Kirkebøger til Hovedkirken, og efter at saavel Kvæstor som Konsistorium havde erklæret ikke at ville stille sig afvisende over det af den paagældende Menighed fremsatte Ønske, tilskrev Ministeriet 21. Februar 1913 (meddelt Konsistorium 6. Juni s. A.) Sjællands Biskop, at det efter Omstændighederne intet vilde have at erindre imod, at Universitetet udredede hele Udgiften ved Førsteanskaffelsen af Kirkebøger til det under den residerende Kapellan henlagte Distrikt af Sæby og Hallenslev Menigheder, imod at Størrelsen af den omhandlede Udgift dokumenteredes for Universitetet ved Forelæggelse af Kvittering fra vedkommende Leverandør.

VI. Forskellige Sager.

I Anledning af Professor, Dr. phil. Harald Høffdings 70 Aars Fødselsdag den 11. Marts 1913 blev der af det samlede Studenterraad arrangeret et Fakkeltog til Ære for ham; Deltagerne samledes efter indhentet Tilladelse i Universitetsgaarden nærmest Nørregade.

— Ved Skrivelser af 20. September 1912 og 21. Januar 1913 meddelte Konsistorium Folkeuniversitetsforeningen i København Tilladelse til

i Universitetsannekset at lade afholde Forelæsningsrækker i Efteraaret 1912 af Statsgeolog, Dr. phil. V. Madsen og i Foraaret 1913 af Docent, Dr. phil. J. Østrup og Dr. phil. P. Munch.

Ved Skrivelse af 11. December 1912 bifaldt Konsistorium, at et Auditorium i Universitetsannekset i Foraaret 1913 overlodes det teologiske Fakultet til Afholdelse af en Række missionsvidenskabelige Forelæsninger.

Ved Skrivelse af 24. Januar 1913 tillod Konsistorium, at Konsistoriums Sal benyttedes til Afholdelse af 2 Møder af den skandinaviske Civillov-kommission i Foraaret 1913.

Ved Skrivelse af 18. Marts 1913 tillod Konsistorium Studenterhjemmet at benytte et Auditorium i Universitetsannekset til Afholdelse af en Række religionshistoriske Forelæsninger af Professor, Dr. phil. & theol. Fr. Buhl, Docenterne J. Oskar Andersen og Dr. phil. Vilh. Grønbech samt Dr. phil. Johs. Pedersen i Dagene 1., 8., 11., 14. og 16. April s. A. Kl. 7—8 Aften.

— Under 20. November 1912 kaldede Konsistorium hidtilværende Førstelærer ved Borup Skole Anders Jensen til Førstelærer ved Taarnby Skole fra 1. December s. A. at regne.

— Ved Skrivelse af 24. Januar 1913 tillod Konsistorium, at det Universitetet tilhørende Maleri af Professor Harald Høffding udlaantes til en Udstilling af Maleren Herman Vedels Arbejder, som af Kunstforeningen foranstaltedes afholdt i Februar Maaned s. A., mod en Assurancesum af 2000 Kr.

Til en Udstilling af Maleren, Professor Carl Thomsens Arbejder, der af Foreningen for national Kunst blev afholdt i Januar s. A., udlaante Konsistorium hans Maleri „Hans Gram i sit Arbejdsværelse“, ligeledes mod en Assurancesum af 2000 Kr.

— Fra Inspektøren ved Universitetets og Kommunitetets Bygninger modtog Konsistorium den 30. November 1912 en saalydende Indstilling: „Efter at Universitetsbibliotekets og Universitetets Varmeværker er blevet fornyede (i Henhold til Lov 14. April 1905 og Bevilling paa Finanslovene 1909—10, 1910—11 og 1911—12), og efter at der er blevet ansat en faglært Varmemester ved Universitetet og Universitetsbiblioteket, jfr. Rigsdagstid. 1909—10, Tillæg A. Sp. 1239—40, vil det formentlig være praktisk at forsyne denne Varmemester med en Samling Værktøj, for at han kan være i Stand til at udføre de forefaldende mindre Reparationer paa Varmeværkerne. En saadan Foranstaltning vilde tidligere, da Varmeværkerne betjentes af en ikke faglært Fyrbøder, være uden Nytte. Nu derimod vil den ikke blot være praktisk, fordi det vil være en Besparelse, at Reparationerne udføres af Universitetets egen Varmemester fremfor af udefra tiltagen Arbejdskraft, men den maa tillige siges at være nødvendig, fordi der kan indtræde Tilfælde, hvor alene en saadan hurtig Udbedring af en indtraadt Skade, som kan foretages af den tilstedeværende Varmemester, kan afværge en Standsning af Varmeværkernes Virksomhed eller endog forhindre, at større Beskadigelser indtræder.

Jeg har derfor ladet Varmemester Olsen udarbejde den vedlagte Fortegnelse over det Værktøj, som bør anskaffes. Til Anskaffelsen vil udkræves et Beløb af 404 Kr. 65 Ø. Under Hensyn til, hvad foran er anført, vil det formentlig være rigtigst, at Værktøjet anskaffes snarest muligt, og jeg tillader mig derfor at foreslaa Konsistorium at søge Til-

ladelse til at afholde det nævnte Beløb paa forventet Tillægsbevilling, formentlig under Universitetets Udgiftspost k. 2., Hovedstandsættelser.“

Efter at Konsistorium havde indhentet en Erklæring fra Kvæstor af 2. Januar 1913, indstillede det i Skrivelse af 4. s. M. i Overensstemmelse med Kvæstor, at der paa forventet Tillægsbevilling til Universitetets Udgiftspost k. 2., Hovedstandsættelser, for det indeværende Finansaar tillodes afholdt et Beløb af 404 Kr. 65 Øre til Anskaffelse af en Samling Værktøj til Varmemesteren ved Universitetet og Universitetsbiblioteket, samt at der til 2den Behandling i Folketinget af Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for det indeværende Finansaar stilledes Ændringsforslag om Bevilgelse af det nævnte Beløb. Det ansøgte Beløb blev bevilget ved Tillægsbevillingsloven for 1912—13, jfr. Rigsdagstid. 1912—13, Tillæg B. Sp. 1623—24.

— I Anledning af en Forespørgsel fra et Aktieselskab til Undersøgelse og Forhandling af kemiske Varer udtalte Konsistorium under 1. April 1913, at det ikke vilde kunne forvente Universitetets Tilladelse til at anvende Firma-Navnet „Aktieselskabet Universitetets Laboratorium“.

— Efter Indstilling af Eforen for Schønnings Boglegat bemyndigede Konsistorium under 25. April 1913 Eforen til at lade de i et indsendt Overslag nærmere angivne Reparationer ved Etatsraad Schønnings Gravsted paa Holmens Kirkegaard, til Beløb af 80 Kr., udføre og til at afholde Udgiften dels ved Legatets kontante Beholdning, dels ved Uddrag af Legatkapitalen.

— Ved Skrivelse af 6. Maj 1913 bifaldt Ministeriet, at der af Universitetets Udgiftspost 1., Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter, for det afvigte Finansaar blev udbetalt Assistent ved Universitetets plante-fysiologiske Laboratorium, Dr. phil. P. Boysen Jensen et Beløb af 50 Kr. som Erstatning for en ham tilhørende Vinterfrakke, der i November Maa-ned 1912 var blevet stjaalet fra en af Laboratoriets Garderober.

— Ved Skrivelse af 31. Maj 1913 anholdt det samlede Studenterraad dels om Tilladelse til i Forbindelse med det fra September s. A. ikraft-trædende Matrikelsystem at tilstille de Studerende et Spørgeskema, hvis Besvarelser skulde tjene til Grundlag for en statistisk Undersøgelse af de Kaar, hvorunder de Studerende ved Københavns Universitet arbejder, dels om pekuniær Støtte til Udførelsen af det nævnte statistiske Arbejde.

Saaledes foranlediget udtalte Konsistorium under 18. Juni s. A., at man nærede Betænkelighed ved at tillade, at det ovennævnte Spørgeskema, hvortil Udkast medfulgte Raadets Skrivelse, udleveredes til de Studerende fra Konsistoriums Kontor samtidig med Indtegningen til Aarslisten, men at man vilde tage Spørgsmaalet om en pekuniær Støtte til Bearbejdelsen af det indkommende Materiale op til fornyet Overvejelse, naar dette Materiale maatte foreligge.

— Ved Skrivelse af 31. Juli 1913 tillod Københavns Vandforsyning Universitetet at lade Vandindlægget i Ejendommene Matr. Nr. 243 og 244 —45—46—47, Klædebo Kvarter, Nørregade Nr. 8 og 10, ændre, saaledes at de 3 tilstedeværende Maalere for Klosetudskylning borttoges og der anbragtes 1 Stk. 20 m³ Maaler med Kombinationsmaaler til Kontrol med Vandforbruget til samtlige tilstedeværende Haner i begge Ejendomme. Prisen for Vandforbruget fastsattes til 11 Øre pr. m³ uden Fradrag af det for den faste Klosetafgift normerede Forbrug. Jfr. Aarvog 1911—12 S. 969—71.

— Under 20. Juni 1911 indsendte Professor, Dr. Carl Jul. Salomonson paa Professorerne Dr. Johs. Bocks, Dr. Johs. Fibigers og egne Vegne til Konsistorium en Sag angaaende Spørgsmaalet, hvorvidt der paahviler Professorboligerne ved de lægevidenskabelige Institutter ved Rigshospitalet Pligt til at betale Arealskat, med Anmodning om at Kvæstors eller — om det maatte findes fornødent — det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Betænkning desangaaende maatte blive indhentet.

Sagens Indhold vil fremgaa af følgende Skrivelse af 9. s. M. fra Direktøren for Rigshospitalet til de nævnte tre Professorer:

„Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har anmodet mig om en Udtalelse angaaende den hoslagte Skrivelse med Bilag fra Direktoratet for Københavns Skattevæsen om, hvorvidt der paahviler Professorboligerne ved de lægevidenskabelige Institutioner, der er beliggende ved Rigshospitalet, Arealskat, hvilket formentlig er foranlediget dels ved den i Skrivelsen indeholdte Henvisning til Udtalelser fra mig, dels ved, at der samtidig er rejst Spørgsmaal om Skattepligt for Embedsmænd og Funktionærer ved Rigshospitalet, der har Bolig sammesteds.

Forinden jeg besvarer denne Forespørgsel, tillader jeg mig at henstille til d'Herrer at udtale Dem om det foreliggende Spørgsmaal, idet jeg som min Anskuelse skal udtale følgende:

I Henhold til Rescript af 9. Juni 1819 skal alle Embedsmænd og Betjente, der har Fribolig i de saakaldte kongelige Bygninger, betale en aarlig Afgift til Stadens Fattigvæsen af 2 pCt. af deres Gage, hvilken Afgift i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 3 paa de paagældendes Børgering kan forandres til Arealskat (o: den Del af samme, der svarer til Fattigskatten). — Disse Bestemmelser gøres af Københavns Skattedirektorat gældende overfor Rigshospitalet og sikkert med Rette, eftersom Rigshospitalets Bygninger tilhører Staten og Hospitalet er under ren Statsdrift. Da Afgiften kun rammer dem, der har Fribolig, kan den kun afkræves en Del af Hospitalets herboende Funktionærer, men ikke dem, der ved Lønningsfradrag betaler for deres Bolig; Københavns Skattedirektorat har dog stillet i Udsigt at ville rejse Spørgsmaal om Skattepligt for Staten af de Embedsboliger paa Hospitalet, for hvilke der sker Fradrag i de paagældendes Gager, en Tanke, der dog næppe vil kunne gennemføres.

Skattedirektoratet har ikke anset de ovennævnte Bestemmelser for anvendelige paa de lægevidenskabelige Institutter, men har dog ment, at disse som Universitetet tilhørende maa henregnes til saadanne „offentlige“ Bygninger, hvor de derboende Embedsmænd og Funktionærer i Henhold til Forordning af 1. Oktober 1802 § 34 jfr. Finansministeriets Cirkulære af 28. Juni 1850 Nr. 4 skal svare Bygningsafgift og derfor ogsaa Arealskat; der er dog kun afkrævet den Del af Arealskatten, der repræsenterer den tidligere Fattigskat samt $\frac{1}{3}$ Ligningsskat, da Arealskattens tredie Bestanddel, Vandskatten, betales undet eet for hele Bygningen.

Det er yderst tvivlsomt, om denne Skattedirektoratets Opfattelse er rigtig, men lad mig foreløbig gaa ud fra, at den er det, og at Institutterne derfor falder ind under de citerede Bestemmelser. I saa Fald maa det paahvile Brugerne af Professorboligerne at svare Arealskat, saafremt ikke den Overenskomst, der for Institutterne og Rigshospitalet under eet er sluttet med Københavns Kommune om Vandafgiftens Størrelse, medfører et andet Resultat. Da Hr. Oberst Thortsen var den, der paa Byggekomiteernes

Vegne førte Forhandlingerne om denne Sag, har jeg anmodet ham om en Udtalelse i Sagen og derefter modtaget vedlagte Skrivelse af 18. April d. A. Overenskomsten om Vandafgiften fremgaar af de vedlagte Skrivelser fra Direktøren for Københavns Vandværk af 26. Oktober 1909 og fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 8. Juli 1910, den sidste i bekræftet Afskrift.

Det fremgaar af Hr. Oberst Thortsens Skrivelse, at det under de om Vandafgiftens Størrelse førte Forhandlinger fra Rigshospitalets og de lægevidenskabelige Institutters Side har været en udtrykkelig udtalt Forudsætning, at der ikke af disse Bygninger skulde betales Arealskat, og i den oven citerede Skrivelse af 26. Oktober 1909, hvori Direktøren for Københavns Vandværk efter Magistratens Bemyndigelse fremsætter Kommunens endelige Tilbud, der senere blev akcepteret af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa Statens Vegne, tales der udtrykkeligt om „Ejendomme, der ligesom Rigshospitalet ikke betaler Skat efter Areal“; ved Rigshospitalet forstaaes i denne Forbindelse tillige de lægevidenskabelige Institutter. Hertil kommer, at Direktøren for Vandværket i samme Skrivelse udtaler, at „Prisen bliver kun $\frac{1}{2}$ Øre højere end for Ejendomme, der svarer Arealskat“. Disse Udtalelser fra Vandværksdirektørens Side viser klart, at man ogsaa fra Kommunens Side har været ganske paa det rene med, at det var en bestemt Forudsætning for hele Overenskomsten, at der ikke skal betales Arealskat af Rigshospitalets og Institutternes Bygninger; det vilde da ogsaa være utænkeligt, om man fra Statens Side vilde indlade sig paa vidtløftige Forhandlinger for at opnaa at komme til at betale mere end den almindelige Taxt. Og denne Forudsætning gælder *alle* Bygninger og hele Arealskatten uden Hensyn til, hvilke dennes enkelte Bestanddele er og hvorfra de stammer, thi vilde man fra Kommunens Side tage Forbehold i saa Henseende, maatte dette være sket, da Oberst Thortsen stillede det Spørgsmaal, om der skulde betales Arealskat, men dette er ikke sket.

Det synes mig derfor, at Kommunen ved den indgaaede Overenskomst og den klare Forudsætning, der ligger til Grund for samme, er afskaaret fra at kræve de heromhandlede Skattebeløb. Men det maa paa den anden Side erindres, at Kommunen maa have Ret til at opsigte Overenskomsten, og ved dens Bortfald vilde samtidig Grundlaget for den hævdede Skattefrihed forsvinde.

Som jeg ovenfor har bemærket, betragter jeg det imidlertid som yderst tvivlsomt, om Skattedirektoratet har Ret i, at de lægevidenskabelige Institutter er at henregne under Begrebet „offentlige“ Bygninger, der skal svare Arealskat efter Forordning af 1. Oktober 1802 § 34, og dets Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet viser da ogsaa, at det selv er kommet i Tvivl i saa Henseende. Da Institutterne ligesom Rigshospitalet er byggede paa en Staten tilhørende Grund, og da de er byggede for de Midler, der under eet er bevilgede til deres og Rigshospitalets Opførelse, synes de mig at maatte være „kongelige“ Bygninger ligesaavel som Rigshospitalet, idet jeg gaar ud fra, at det ikke i saa Henseende har medført nogen Forandring, at de er overlade Universitetet til Brug. Men heraf vil ganske vist følge, at Professorerne, der har Fribolig, i Henhold til Rescript af 9. Juni 1819 skal betale en aarlig Afgift til Fattigvæsenet af 2 pCt. af deres Gage, dog at denne Afgift i

Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 3 af disse kan forlanges forandret til den Del af Arealskatten, der svarer til Fattigskatten. Dette er noget fordelagtigere end om Professorerne skulde betale Arealskat, særlig efter de nugældende Lønninger for Professorer paa laveste Lønningstrin.“

Den anførte Skrivelse fra Direktoratet for Københavns Skattevæsen af 14. Marts 1911 til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet var saalydende: „I en hertil af vedkommende Rodemester indsendt Skrivelse, hvoraf Afskrift vedlægges, har Professor J. Fibiger, boende paa Universitetets patologisk-anatomiske Institut ved Rigshospitalet, besværet sig over at være afkrævet Arealskat under Henvisning til, at han som kgl. Embedsmand har Bopæl i en paa Statens Grund beliggende Bygning, samt at Rigshospitalets Embedsmænd ikke er afkrævet en lignende Afgift.

Med Bemærkning, at der, hvad Embedsmænd og Funktionærer i sidstnævnte angaar, nu er rejst Spørgsmaal om deres Forpligtelse til at svare 2 pCt. Afgift til Stadens Fattigvæsen i Henhold til Reskr. 9. Juni 1819, skal man med Hensyn til Professor Fibigers Indsigelse bemærke, at naar saavel han som den ligeledes derboende Professor C. J. Salomonsen er afkrævet Arealskat, har det sin Grund i, at Universitetets ved Rigshospitalet beliggende Institutter efter Direktoratets Mening er at henregne til saadanne „offentlige“ Bygninger, hvor de derboende Embedsmænd og Funktionærer i Henhold til Frd. 1. Oktober 1802 § 34, jfr. Finansministeriets Cirkulære 28. Juni 1850 Nr. 4, skulde svare Bygningsafgift og derfor ogsaa Arealskat.

Det skal dog her bemærkes, at den de nævnte Embedsmænd afkrævede Arealskat kun repræsenterer den tidligere Fattigskat samt $\frac{1}{3}$ Ligningsskat, da Arealskattens tredie Bestanddel, Vandskatten, betales under et for hele Bygningen.

Da der imidlertid saavel paa Grund af Professor Fibigers Henvisning til, at de paagældende Institutter er opførte paa Statens Grund, som ved Udtalelser fra Direktøren for Rigshospitalet under Behandling af 2 pCt. Afgiften er opstaaet Tvivl om, hvorvidt de nævnte Institutter kan behandles i Overensstemmelse med de øvrige Universitetet tilhørende, her i Staden beliggende Bygninger, tillader man sig at udbede sig en Udtalelse fra det ærede Ministerium om de paagældende Institutioners Stilling til henholdsvis Staten og Universitetet.“

Universitetets Kvæstor afgav den 21. Juli 1911 følgende Erklæring:

„I den blandt Sagens Akter værende Skrivelse af 14. Marts d. A. fra Direktøren for Københavns Skattevæsen er det udtalt, at naar der er blevet afkrævet tvende paa Universitetets lægevidenskabelige Institutter ved Rigshospitalet boende Professorer Arealskat, har dette sin Grund i, at de nævnte Institutter efter Direktoratets Mening er at henregne til saadanne offentlige Bygninger, hvor de derboende Embedsmænd og Funktionærer i Henhold til Forordning 1. Oktober 1802 § 34, jfr. Finansministeriets Cirkulære 28. Juni 1850 Nr. 4, skal svare Bygningsafgift og derfor ogsaa Arealskat.

Denne Udtalelse er forsaavidt korrekt, som det, indtil Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld traadte i Kraft, paahvilede de paagældende Brugere at betale Bygningsafgift, men naar Direktoratet af denne Pligt drager den Slutning, at de ogsaa skal betale Arealskat, kan man ikke give denne Opfattelse Medhold.

Ved Reskript af 9. Juni 1819 blev det nemlig bestemt, at de Embedsmænd og Betjente, som har Fribolig i kgl. eller andre saadanne offentlige Bygninger i København, *hvoraf Arealskat ikke svares*, skal erlægge i Afgift til Stadens Fattigkasse 2 pCt. aarlig af deres Gage. Det udtaltes derhos i Kanc.-Skrivelse af 10. April 1827, at Reskriptet af 1819 kun er anvendeligt paa de egentlige kongelige Bygninger og de offentlige Bygninger, der ved specielle Resolutioner er satte saaledes ved Siden af dem, at aldeles ingen Arealskat svares deraf.

Spørgsmaalet bliver herefter, om Universitetets Bygninger kan henregnes til saadanne offentlige Bygninger, der er satte saaledes ved Siden af kgl. Bygninger, at de falder ind under Reskript af 9. Juni 1819. At dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende, synes at fremgaa *dels* deraf, at der ikke af Universitetet svares Bygningsafgift og Arealskat af dets Bygninger, *dels* deraf, at det ved kgl. Resolution af 22. Januar 1841 — Universitetets Aarbog 1841—45 Side 37 — blev bestemt, at Universitetslæreren i Mineralogi skal være fritaget for Skatter og Paalæg af den for ham indrettede Bolig med Undtagelse af Bygningsafgift, *Fattigskat* og Indkvartering, saafremt en saadan maatte blive paabudt. At der ved „Fattigskat“ her uden Tvivl maa være sigtet til den ved Reskriptet af 1819 paabudte 2 pCt. Afgift til Stadens Fattigvæsen, er formentlig klart deraf at det ikke paalægges ham at udrede Arealskat, og Fattigskatten saaledes ikke kunde opkræves efter Arealskat, der hverken udredes af Universitetet eller Brugeren. At det skulde være en almindelig Regel, synes at fremgaa deraf, at den kgl. Resolution udvider den til ogsaa at gælde for de to i samme Bygning værende Professorboliger, og at Reglen ved Ministeriets Skrivelse af 28. September 1854 — Lindes Meddelelser for 1849—56 Side 308—09 — ogsaa er gjort anvendelig paa Professorboligen i kirurgisk Akademi.

Det maa efter det anførte antages, at det ikke paahviler Universitetets Professorer og Funktionærer at udrede Arealskat, men derimod 2 pCt. Afgiften til Stadens Fattigvæsen, dog saaledes, at de paagældende i Henhold til § 3 i Lov af 19. Januar 1861 kan fri sig for at betale den ommeldte Afgift ved at forlange deres Embedsboliger opmaalte og beregnede til Arealskat, og dette sidste er formentlig nu den almindelige Regel for Universitetets Professorer og Funktionærer.

Forholdet er altsaa herefter det, at Arealskat betales, fordi Professorer og Funktionærer har valgt at betale denne Skat i Stedet for Fattigskat, men derimod ikke, fordi Universitetets Bygninger henhører til saadanne offentlige Bygninger, hvoraf Beboerne skal betale Arealskat.

Professorer og Funktionærer, der har Bolig i Universitetets ved Righospitalet beliggende Institutioner, har derfor formentlig en Pligt til at betale 2 pCt. Fattigafgiften, men tillige en Ret til at forlange at betale Arealskat i Stedet for Fattigafgiften“.

Efter at Konsistorium under 12. August 1911 havde tilstillet de tre Professorer Kvæstors Erklæring, anmodede Professor Salomonsen paa disses Vegne under 28. September 1911 Konsistorium om at indhente en Erklæring fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet om Sagens Hovedspørgsmaal, der endnu stod tilbage: Om Professorboligerne i Henhold til den mellem Righospitalet og Institutterne paa den ene Side og Køben-

havns Magistrat paa den anden Side trufne Overenskomst angaaende Vandafgift m. m. kan betragtes som fritagne for at betale Arealskat.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet udtalte i Skrivelse af 13. Oktober 1911, at det, saaledes som Sagen forelaa, ikke mente at burde udtale sig om de paagældende under Domstolenes Afgørelse hørende Rets-spørgsmaal.

Sagen blev, da de paagældende Institutter efter Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Mening maatte anses som kongelige Bygninger, afgjort derhen, at Reskriptet af 9. Juni 1819 kom til Anvendelse paa dem, saaledes at de deri boende Professorer i Stedet for Arealskat blev afkrævet 2 pCt. af deres Gager.

— I Anledning af en med Sjællands Biskops Paategning til Ministeriet indsendt Skrivelse fra en i 1902 til præsteviet midlertidig Medhjælper ved Christians Kirke udnævnt Cand. theol. K., i hvilken Skrivelse denne næst at meddele, at han af Konsistorium under 29. December 1911*) var blevet anmodet om at løse testimonium publicum, forespurgte Ministeriet, om han var pligtig dertil, udbad Ministeriet sig 21. Februar 1912 en Udtalelse fra Konsistorium, idet det bemærkede, at det hidtil havde fulgt den Praksis at kræve testimonium publicum forevist ved Løsningen paa Amtstuen af den første Bestalling, for hvilken vedkommende Præst efter de gældende Regler skal erlægge Gebyr, hvilket ikke er Tilfældet med Stillingen som præsteviet midlertidig Medhjælper. Som Svar herpaa udtalte Konsistorium 10. April 1912 følgende:

„Ifølge kgl. Resolution af 11. Januar 1839 om nærmere Bestemmelser for Sportler ved Københavns Universitet, § 4, paaligger Forpligtelsen til at løse testimonium publicum alle dem, som, efter at have bestaaet Embedseksamen ved Universitetet ansættes i noget som helst Embede ifølge kgl. Resolution, hvad enten de paa saadant Embede erholder kgl. Bestalling eller ikke, og uden Hensyn til, om der til det Embede, til hvilket de udnævnes, udfordres nogen Embedseksamen eller ikke. Denne Bestemmelse blev givet i den her anførte Form for at ophæve de Tvivl, der i Praksis havde været fremme med Hensyn til Fortolkningen af Bestemmelsen i Fundatsen af 7. Maj 1788 IV, § 6, hvorefter enhver Kandidat skulde løse testimonium publicum førend han kunde faa Bestalling til noget gejstligt eller verdsligt Embede, og fastslaar altsaa, at enhver, der har Embedseksamen og ansættes i Embede efter kgl. Resolution, skal løse Testimoniet, uden Hensyn til, om der paa Embedet meddeles Bestalling eller ikke, jfr. Selmer, Univ. Aarvog 1839, S. 45—46.

Det afgørende maa herefter blive, om Stillingen som midlertidig præsteviet Medhjælper er at betragte som et Embede, i hvilket den paagældende ansættes ifølge kgl. Resolution. Konsistorium er ved sin Skri-

*) Henvendelse til Pastor K. om at løse testimonium publicum var foranlediget ved en Skrivelse af 21. December 1911 fra Ministeriet, hvori samme under Hensyn til, at Universitetets Krav paa, at der løses testimonium publicum for dem, der efter bestaaet Embedseksamen ansættes i et Embede i Henhold til kongelig Resolution, efter Lov om Forældelse af visse Fordringer Nr. 274, 22. December 1908, § 1, Nr. 4, formentlig vilde forældes med Udgangen af 1911, forsaavidt der ikke inden den Tid foretoges noget af de i nævnte Lov § 2 nævnte Skridt, havde tilstillet Konsistorium samtlige i Ministeriet beroende ældre Bestallinger for Embedsmænd, af hvilke der ikke for Ministeriet var præsteret Bevis for, at saadant testimonium var løst, idet Ministeriet ganske havde henstillet til Konsistorium, om dette maatte finde Anledning til at foretage noget Skridt i den nævnte Anledning.

velse af 29. December f. A. til Pastor K. gaaet ud fra, at dette er Tilfældet med Stillingen som præsteviet midlertidig Medhjælper ved Christians Kirke paa Christianshavn, men mener iøvrigt — efter paany at have taget Spørgsmaalet under Overvejelse — at burde henstille til det høje Ministeriums Afgørelse, om de bestaaende Stillinger som præsteviede midlertidige Medhjælpere, der formentlig ikke alle er ensartede, er at anse som Embeder af den ovennævnte Art. Sluttelig skal man efter den Anledning, som Sjællands Biskops Paategning paa Pastor K.'s Andragende og Ministeriets Meddelelse om den hidtil fulgte Praksis giver, tillade sig at tilføje, at det vel ved Ministeriets Skrivelse af 24. Okt. 1874, jfr. Univ. Aarvog 1873—75, S. 371—73, er udtalt, at Universitetet selv uden Ministeriets Mellekomst skal drage Omsorg for, at Gebyret for testimonium publicum bliver erlagt af de paagældende, men at det dog i Henhold til Kanc. Skr. af 2. April 1831 og Kirke- og Undervisningsministeriets Skr. af 6. Juli 1855 gælder, at ingen Embedsbestalling maa udleveres, førend Testimoniet er forevist, saaledes at den Embedsmand, der under det vedkommende Ministerium har udleveret Bestallingen, førend Testimoniet er forevist, selv bliver ansvarlig for Beløbets Betaling.“

Fra Ministeriet modtog Konsistorium derefter 5. August 1913 en Skrivelse, hvori det meddeltes, „at man i det hele med Konsistorium er enig i, at Forpligtelsen til at løse testimonium publicum i Henhold til kongelig Resolution af 11. Januar 1839, § 4, paahviler alle, som efter at have bestaaet Embedseksamen ved Universitetet ansættes i noget som helst Embede ifølge kongelig Resolution, hvad enten de paa saadant Embede erholder kongelig Bestalling eller ikke, og uden Hensyn til, om der til det Embede, til hvilket de udnævnes, udfordres nogen Embedseksamen eller ikke, saaledes at det afgørende herefter maa blive, om Stillingen som præsteviet Medhjælper er at betragte som et Embede, i hvilket den paagældende ansættes ifølge kongelig Resolution.

Da det imidlertid kan være noget tvivlsomt, om præsteviet Medhjælper K.'s Stilling kan betegnes som et Embede i den Forstand, hvori den kongelige Resolution af 11. Januar 1839 bruger dette Udtryk, og da præsteviet Medhjælper K. i sin Tid har faaet sin Bestalling udleveret, uden at der er blevet forlangt Attest for testimonium publicum, skal man henstille, at det ikke efter saa lang Tids Forløb paalægges ham at løse testimonium nu, men at dette opsættes, indtil han ansættes i et egentligt Præsteembede.

Man imødeser en Meddelelse fra Konsistorium om, hvorvidt samme mener at kunne tage denne Henstilling til Følge.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de præsteviede Medhjælperes Stilling i Almindelighed i den heromhandlede Henseende skal man bemærke, at der findes enkelte Stillinger som præsteviede Medhjælpere, der rettelig bør anses for „Embeder“, nemlig saadanne, hvor det ved kongelig Resolution er fastsat, at en saadan Stilling skal være fast knyttet til et Sogn eller en Kirke. Medens Indehaverne af disse Stillinger efter det angivne Kriterium maa anses for at være forpligtede til at løse testimonium publicum, vil dette derimod ikke kunne paalægges en præsteviet Medhjælper, der alene udnævnes efter Sognepræstens Ønske for at være denne til mere eller mindre midlertidig Medhjælp, og som ikke kan siges at have et Embede, idet hans Stilling — ogsaa dens Varighed — er afhængig af Sognepræsten.

Ministeriet tilføjer sluttelig, at man fremtidig for gejstlige Embedsmænds Vedkommende vil iagttage, at Kaldsbrev eller Bestalling ikke udleveres en Embedsmand ved hans Beskikkelse, forinden der er forevist Attest for, at testimonium publicum er løst.“

Efter Modtagelsen af denne Skrivelse erklærede Konsistorium 15. September 1913, at det var villigt til at følge Ministeriets Henstilling om, at det ikke paalagdes Pastor K. at løse testimonium publicum i Anledning af hans Udnævnelse til præsteviet Medhjælper ved Christians Kirke, men at dette blev opsat, indtil han ansattes i egentligt Præsteembede.

— Efter at der, se Aarbog 1908—09 S. 926—29, jfr. Aarbog 1910—11 S. 431, var blevet bevilget „Studenteforeningen“ et 3 pCt.'s Laan paa 300.000 Kr. af Kommunitetets Midler i dens nyopførte Ejendom, anholdt „Studentersamfundet“ og „Studenterhjemmet“ i Marts 1910 om et aarligt Tilskud af Kommunitetets Midler til deres aarlige Drift. Disse Andragender fremsendte Konsistorium 9. Juli 1910 til Ministeriet med Indstilling om, at der paa Forslaget til Finansloven for 1911—12 optoges Forslag om en 3-aarig Understøttelse paa 1.000 Kr. aarlig for hver af de 2 Foreninger. Ministeriet erklærede sig 21. Febr. 1911 villigt til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse ved Udarbejdelsen af Forslaget til Finansloven for 1912—13, og Konsistorium indsendte 5. Juli 1911 nye Andragender fra de 2 Foreninger og indstillede dem paany til en 3-aarig Understøttelse paa 1.000 Kr. aarlig hver. Denne Understøttelse blev dog først bevilget paa Finansloven for 1913—14, jfr. Rigsdagstid. 1912—13, Tillæg A. Sp. 1341—42, hvor der blev givet følgende Begrundelse:

Fra „Studenterhjemmet“ og „Studentersamfundet“ er der fremkommet et af Konsistorium anbefalet Andragende om, at der maa blive bevilget de nævnte Foreninger et Tilskud paa Finansloven. Til Støtte for dette Andragende har Foreningerne anført følgende:

Studenterhjemmet er en almindelig Studenteforening paa kristeligt Grundlag, stiftet 1892. Medlemsantallet har i de sidste Aar ret konstant været 300, hovedsagelig Provinsstudenter. Kontingentet er 15 Kr. aarlig, idet der dog tilstaas et begrænset Antal Medlemmer Kontingentfrihed. Udadtil har Studenterhjemmet, navnlig i de senere Aar, udført en ret mangesidet Virksomhed gennem sine forskellige Udvalg, hvoraf særlig fremhæves Studenterhjemmets Foredragsudvalg, der bl. a. afholder Søndagsforedrag for Arbejdere, Studenterhjemmets Presseudvalg, Studenterhjemmets Lupusudvalg og Studenterhjemmets Haandbogsudvalg.

Studentersamfundet, der er stiftet i 1882, har et Medlemsantal af ca. 400. Kontingentet er fra 18 til 24 Kr. aarlig, dog har en Del unge Medlemmer Kontingentfrihed. Af Studentersamfundets Virksomhed udadtil — der opretholdes ved vederlagsfrit Arbejde fra Medlemmerne — fremhæves Retshjælpen, Arbejderundervisningen og Udgivelsen af Smaaskrifter samt Underholdningen for Arbejdsløse, Søndagsskoler for Børn, Foredragsrækker for Husmænd og Arbejdere, oplysende Foredrag paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter og Deltagelse i Udgivelsen af „Videnskabeligt Folkebibliotek“.

For begge Foreninger gælder, at de har Lokaler med Konversationsstue, Læseværelse, Haandbibliotek og Restauration.

Under Hensyn til, at der med Hjemmel i Finansloven for 1909—10, jfr. Rigsdagstidenden for 1908—09, Tillæg B., Sp. 883—84 og 1077—78,

er ydet „Studentereforeningen“ et Laan paa 300.000 Kr. mod 1ste Prioritet i Foreningens nyopførte Ejendom og 3 pCt. p. a. Rente, hvorved der bl. a. paa Grund af den lave Rente faktisk er ydet Studentereforeningen en ikke ubetydelig Hjælp fra Kommunitetets Side, har man ment, at der kunde være Anledning til ogsaa at yde de her omhandlede Studentersammenlutninger nogen Støtte af Kommunitetets Midler. Der foreslaas derfor bevilget en 3-aarig Understøttelse til „Studenterhjemmet“ og „Studentersamfundet“ paa i alt 6.000 Kr. med Halvdelen til hver, saaledes at der i hvert af Finansaarene 1913—14, 1914—15 og 1915—16 ydes de paa-gældende Foreninger en Understøttelse paa tilsammen 2.000 Kr. med 1.000 Kr. til „Studenterhjemmet“ og 1.000 Kr. til „Studentersamfundet“.

— Paa Tillægsbevillingsloven for 1912—13 blev paa Kommunitetets Budget optaget følgende Anmærkning indenfor Linien: „Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at afholde et Beløb af indtil 110.000 Kr. af Kapitalformuen til Erhvervelse af Ejendommene Matr. Nr. 101, 102, 103-104 og 105 i Københavns Nørre Kvarter, Gade Nr. 5, 7, 9 og 11 i Sct. Pederstræde“. Jfr. Rigsdagstid. 1912—13, Tillæg B. Sp. 2205—08. Det nærmere herom vil blive meddelt i senere Hefter i Forbindelse med Beretningen om Universitetskommissionens Betænkning og „Studiegaardens“ Opførelse.